

[Bolligministeren]

handlingen at gå ind i drøftelse af og opklaring af de uafklarede spørgsmål, som måtte være.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jamen jeg er da glad for, at boligministeren vil medvirke til at skabe klarhed og åbenhed; det kan jo være, at boligministeren så også vil gøre det her i salen ved at besvare nogle spørgsmål.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han virkelig synes, at det er rimeligt, som der står i forslaget § 98, stk. 5, at alene realkreditinstituttet anses som part i forholdet til Finanstilsynet. Hvad angår parter og partsbegrebet, er det normalt således, at der i en sag er to parter. I disse sager er der på den ene side kreditforeningen, som har lånt pengene ud, og på den anden side en anden part, som hedder låneren. Synes ministeren virkelig, at det er rigtigt, at låneren, som er den ene part, fuldstændig mister indsigten med, hvordan sagen er blevet forvaltet?

Derudover vil jeg gerne spørge boligministeren om noget andet, nemlig: Hvor mange bekendtgørelser mangler boligministeren på nuværende tidspunkt at udstede i forbindelse med den realkreditlov, der blev vedtaget for to år siden?

Til sidst vil jeg gerne spørge boligministeren, om han er parat til at sikre så stor åbenhed i dette forslag, som EF-bestemmelserne overhovedet giver mulighed for.

Jeg er enig med boligministeren i, at området trænger til stabilitet, men med den turbulens og det morads, der har været, forudsætter en varig stabilitet fremover, at der først bliver ryddet grundigt op. Og det, jeg synes er det mest uacceptable ved dette lovforslag, er den fortsatte anvendelse af hemmelighedskræmmeri, at man dækker over tingene, at man lader være med ærligt at kalde tingene ved det, de hedder, og at regeringen mangler vilje til at fortælle, hvad der er den reelle baggrund for dette lovforslag. Her er der ikke tale om, at regeringen fejer noget ind under gulvtæppet, nej, man støber det gudhjælpemig i beton og sænker det ned på havets bund.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne sige, at jeg tror, vi skal spise lidt brød til også i den diskussion, der her har været. Som jeg har givet udtryk for tidligere, er

jeg tilhænger af, at vi gennemfører de lånebestemmelser og de bestemmelser om tavsheden, som vi har sagt ja til i dette Folketing i forhold til EF, og jeg er villig til, at vi diskuterer dette spørgsmål grundigt og belyser disse forhold under udvalgsarbejdet, også set i relation til de regler, der gælder på bank- og sparekasseområdet.

Det, der har været min målsætning med denne lovgivning, er at skabe en ligestilling på dette område, hverken mere eller mindre. Jeg har intet ønske om, at noget skulle holdes skjult, jeg har et ønske om at leve op til de forudsætninger, som vi i dette Folketing selv har taget stilling til også i forbindelse med de EF-regler, som jeg netop har omtalt.

Jeg kan ikke her give nøjagtig oplysning om antallet af bekendtgørelser. Jeg vil dog sige, at en af årsagerne til, at bekendtgørelsernes færdiggørelse har måttet trækkes noget ud, er jo, at vi har gennemført denne meget store og omfattende undersøgelse og denne omfattende handlingsplan. Resultatet af undersøgelserne har jo været en væsentlig forudsætning for, at man kunne færdiggøre disse bekendtgørelser, således at vi var fuldstændig på sikkert grundlag med hensyn til bekendtgørelsernes udformning på basis af de erfaringer, som undersøgelsen afdækkede. Der er ikke noget ønske – det vil jeg gerne understrege – fra min side om at trække noget som helst i langdrag, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er såmænd ikke, fordi jeg tror, at ministeren ønsker at trække det ud. Nej, jeg er overbevist om, at ministeren er pisket til at gøre det, og det har ministeren været hele tiden, for hvis man ikke havde trukket udstedelsen af de bekendtgørelser ud i så uanstændig lang tid som over to år, så ville vi være kommet i den kedelige situation, at selv ikke ministeren kunne dække over KD's underdækning. Det er de nøgne, cool kendsgerninger.

Men når jeg tager ordet, er det for lige at fortælle ministeren, at Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder vil medvirke til op hævelsen af den gældende tolagsfinansiering. At kreditforeningerne nu skulle kunne vurdere maskiner, inventar, ledningsnet osv. på en fornuftig måde, tror vi ikke en døjt på. Indtil nu